

Vec: Oponentský posudok na dizertačnú prácu Mgr. Víta Šislera: *The Internet, New Media, and Islam. Production of Islamic Knowledge and Construction of Muslim Identity in the Digital Age.*

Žijeme v informačnom veku, kedy média dominujú verejnemu priestoru a diskurzom v nej. Nie je to inak ani v muslimskom svete. Tam sice prebehli jednotlivé mediálne vlny (rozhlas a iné zvukové média, televízia, satelitné televízie, fax, internet, mobilné telefóny, a pod.) trochu inou intenzitou a v iných intervaloch ako napr. u nás v Strednej Európe, ale dá sa s určitosťou tvrdiť, že média a ešte viacej nové média zohrávajú v muslimskom svete ako aj v samotných diskurzoch o isláme veľmi významnú úlohu. Táto interakcia medzi islámom a novými médiami viedli mnohým zmenám a premenám v tom ako islám sa prezentuje či je prezentovaný.

Už aj z vyššie vymenaných dôvodov doktorská práca Víta Šislera pojednáva o veľmi významnej oblasti, ktorá priamo stojí v stredobode či na styčných bodoch mnohých diskurzov o isláme či v rámci islámu. Mnohí bádatelia považujú práve úlohu internetu a nových médií v premenách súčasného islámu za klíčovú a preto ma neobyčajne teší že vznikla práca venovaná tejto problematike aj na pôde českej islamológie, ba ešte viac ma potešilo že práca kolegu Šislera je veľmi informatívnym, dôkladným, vyčerpávajúcim a celkovo veľmi dobrým spracovaním tejto témy. Na význame práce ešte viac pridáva fakt že téma bola spracovaná v anglickom jazyku a tým impakt práce dokáže bez jazykových bariér prekročiť hranice užšieho českého jazykového priestoru a byť súčasťou medzinárodného bádania o téme. Keďže som už poznal niektoré štúdia a práce autora, tak to že odviedol dobrú a odborne fundovanú prácu mi nie je žiadnym prekvapením. Jeho dizertačná práca sa venuje témam islámu a internetu resp. nových médií systematicky a detailne.

Práca by sa dala rozčleniť – formálne aj tematicky – na dva hlavné tematické okruhy. Prvá je venovaná internetu ako nástroju v produkcií islámskeho poznanie/znalosti. Autor v nej po rozoberáti niektorých zásadných tematických okruhov tejto témy (muslimské menšiny v EU, právo, manželstvo a rozvod, fatwy atď.) rozoberá niekoľko prípadových štúdií konkrétnych webových stránok. Druhá veľká tematická časť je venovaná novým médiám v kontexte budovania muslimskej identity. Po úvodnej časti nasleduje v tejto časti detailný rozbor videohier v muslimskom kontexte. Táto časť práce je práve tou, ktorú považujem za najvýznamnejšiu a tvorí hlavné ľažisko a prínos celej doktorskej práce V. Šislera. Nasledujú potom konklúzie autora a bibliografia. Celkové delenie a štruktúru práce považujem za adekvátne a proporčne zvládnuté, závery sú pomerne rozsiahle, no vecné a primerané. Pokial ide o tieto aspekty jediná moja kritika sa týka názvu práce. Samotný hlavný titul totiž málo vystihuje obsah, no podtitul už túto nepresnosť uvedie na pravú mieru.

Práca teda ponúka fundovaný a dobrý prehľad a analýzu úlohy internetu a nových médií v súčasnom isláme, autor pozná problematiku detailne a do hĺbky, a na základe bibliografie čítať aj zásadné publikácie venované problematike a za jeho prácou je tiež výrazne badať jeho vlastný výskum a pozorovanie. Teda pokial ide o obsah a vecnosť nedá sa práci nič väznejšie vytknúť.

Pokial ide o formálnu stránku práce sú tu azda len dve veci, ktoré môžem autorovi vytknúť. Práca používa vo svojich odkazoch na literatúru primárne spôsob uvedenia autora

UNIVERZITA KOMENSKÉHO V BRATISLAVE
FILOZOFOICKÁ FAKULTA
Katedra porovnávacej religionistiky
Gondova 2, P.O.Box 32, 814 99 Bratislava 16

dátumu a strany v zátvorke priamo v texte. S tým nie sú žiadna problémy, no pri takom spôsobe citovania je trochu nešikovné uviest' v takej zátvorke ibid (s. 22, 30, 39, 41 a inde). Až na túto drobnosť však autor cituje všade veľmi dôsledne a prehľadne. Potom popri bibliografickom zozname by k prehľadnosti práce výrazne prispelo keby autor pripojil zoznam významnejších webových strán, ktoré rozoberal ako aj podobný zoznam rozobratých videohier (s označením autora roku, verzií a pod.).

Tieto nedostatky majú však marginálny charakter a nič nezmenia na fakte, že kolega Šisler odviedol výbornú prácu a jeho dizertačná práca je po drobných formálnych úpravách hodná publikácie (obzvlášť druhá časť). A týmto sa dostávam k poslednej časti svojho posudku, ktorú by som nazval „odporúčania a podnety v prípade publikácie“. Prvý z týchto podnetov je už spomínaný návrh, aby v prípade publikovania autor rozšíri a samostatne vydal druhú tematickú časť práce. Druhé odporúčanie sa týka úpravy titulu (pozri vyššie), aby to v prípade publikovania viac vystihoval obsah.

Na záver mi nezostáva než znova konštatovať, že doktorand odovzdal vynikajúcemu dizertačnému prácu v ktorej plne dokazuje svoju zručnosť vo výskume internetu a nových médií v islámskom kontexte ako aj svoju kompetenciu a znalosť danej problematiky, preto môžem len zopakovať, že predložená dizertačná práca splňuje všetky podmienky kladené na takúto prácu, teda jej autorovi Mgr. Vítovi Šislerovi plne navrhujem udelenie vedecko-akademického titulu „philosophiæ doctor“ (Ph.D.).

v Bratislave
8. 2. 2011